

Otillbörlig cykling i terräng

Hemställan om kraftfulla och omedelbara åtgärder för att komma till rätta med problemet samt att uppmuntra berörda kommuner se över lokala regerverk.

Mål

Att viltet fredas från onödiga och otillåtna störningar av terrängcykling.

Att trygga markägares rätt och skydda terräng mot otillåtet slitage från terrängcykling.

Åtgärder

Hemställer att

Jägareförbundet omgående tar kontakt med Naturvårdsverket och kräver att de upplyser den breda allmänheten och cykelklubbar i synnerhet, om vad som är tillåtet i ämnet och framför allt vad som inte är tillåtet.

Jägareförbundet undersöker om det finns intresse från andra organisationer till exempel Svenska naturskyddsföreningen, Fältbiologerna eller andra som kan vara till hjälp för att nå ut med budskapet och eller väcka opinion i frågan.

Jägareförbundet Västra Götaland Väst informerar kommunerna inom länet och uppmanar dem att se över sina respektive lokala ordningsföreskrifter och att kommunerna informerar allmänheten om dessa.

Bakgrund

På senare tid har det blivit alltmer populärt att cykla ute i naturen. Olika typer av cyklar, däck och annan utrustning har tagits fram för ändamålet. I dag cyklas det i obanad terräng och utanför för ändamålet anlagda leder. Det är en regelmässigt återkommande cykling av enskilda och oftare i större eller mindre grupper. Detta sker under alla årstider, alla veckodagar, både i dagsljus och mörker. Det enda som hindrar är mycket snö.

Cykelklubbar och liknande sammanslutningar arrangerar gruppcyklingar i terrängen. De annonserar för sina medlemmar att de gemensamt skall gå ut och snitsla nya stigar i obanad terräng och vid behov såga ner och röja undan för stora hinder. Detta oaktat vem som äger marken och utan att kontakta markägare för eventuellt tillstånd.

Agerandet medför ett stort slitage på naturen och ett oerhört störningsmoment för viltet. De vilda djuren har nu inga fredade zoner eller tider vilket stressar dem. Denna stress kan vara en bidragande orsak till låga reproduktionstal för en del arter samt en oönskad migration. Viltet

trycks ut från sina normala miljöer och ibland tar sin tillflykt till villaträdgårdar och liknande där det är lugnare.

När det gäller störningar för viltet är det bra att jämföra med koppeltvånget för hundar under hundförbudstiden. En hund med absolut pli på, kan få gå lös om den inte befinner sig längre från sin förare än vad ett normallångt koppel tillåter, ca 2,5m. Om inte dessa kriterier följs fullt ut, så behöver den lösa hunden inte aktivt söka efter, spåra eller förfölja vilt för att ett brott mot bestämmelserna anses fullbordat. Det står uttryckligen i förarbetena till lagstiftningen att det räcker med att hunden rör sig i markerna och på så sätt stör och oroar det vilda.

En majoritet av de som cyklar i terrängen är nog inte medvetna om att begreppet vilt innefattar alla vilda däggdjur och fåglar.

Med vänliga hälsningar

Kjell Petersson och Styrelsen i Lerum Partille Jaktvårdskrets.

Styrelsen för Länsföreningen Västra Götaland Väst har tagit del av motionen och föreslår att länsföreningsstämman beslutar bifalla motionen och lämna den vidare till Förbundets årsstämma.
